

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **P.**, nar. X., bytom M., M., zastúpený advokátom J., K., K., proti žalovanému: **J.**, M., H., správca konkurznej podstaty úpadcu C. H., a.s. v konkurze, Š., H., IČO: X., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 51 463,85 eur (1 550 400,- Sk)**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/89/2004-102 zo dňa 22. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/89/2004-102 zo dňa 22. júna 2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 26 926,90 eur (811 200,- Sk) uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 6K 51/2002, je oprávnená ako pohľadávka prvej triedy. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca svojim návrhom zo dňa 19. 03. 2004 žiadal súd, aby určil, že jeho pohľadávka voči úpadcovi vo výške 51 463,85 eur (1 550 400,- Sk) prihlásená do konkurzu, je nesporná

ohľadom pravosti, výšky aj poradia. V rámci konkurzného konania žalobca prihlásil svoju pohľadávku vo výške 1 550 400,- Sk, ktorú čo do pravosti, výšky a poradia žalovaný na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 05. 08. 2002 poprel, pretože prihláška nespĺňala náležitosti v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní. C. H., a.s. žalobcovi odmietol vyplatiť dojednanú províziu, a preto žalobca svoj nárok uplatnil v súdnom konaní. V priebehu súdneho konania bol na majetok C. H., a.s., vyhlásený konkurz a žalobca prihlásil svoju pohľadávku, nevyplatenú províziu v rámci konkurzného konania. Výška pohľadávky bola vypočítaná žalobcom ku dňu prihlásenia pohľadávky do konkurzu. Krajský súd v Košiciach na základe vykonaného dokazovania rozsudkom zo dňa 31. 03. 2006 pod č.k. 2Cbi/89/2004-75 rozhodol tak, že žalobu zamietol a uložil žalobcovi nahradiť žalovanému trovy konania v sume 1 400,- Sk a nahradiť štátu sumu 2 864,50 Sk. Vo veci podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 08. 06. 2006. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 20. 03. 2007 pod č.k. 4Obo/180/2006 rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/89/2004 zo dňa 21. 03. 2006, v časti o určenie pravosti pohľadávky vo výške 811 200,- Sk a trovy konania zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie a vo zvyšku napadnutý rozsudok potvrdil.

Predmetom sporu sa tak stal nárok žalobcu na určenie, že jeho pohľadávka vo výške 811 200,- Sk, je oprávnená.

Súd mal za to, že žalobca si prihláškou zo dňa 17. 07. 2002 prihlásil svoju pohľadávku na istine 780 000,- Sk, z nezaplatenej faktúry vystavenej na základe zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 01. 04. 1997 č. faktúry 98024 zo dňa 14. 09. 1998, ďalej 24% úrok z omeškania ročne zo sumy 780 000,- Sk od 25. 09. 1998 do vyhlásenia konkurzu a súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 31 200,- Sk. Zároveň prihlásil svoju pohľadávku podľa § 32 zákona č. 328/1991 Zb., bez nároku na oddelené uspokojenie ako pohľadávku prvej triedy. Správca konkurznej podstaty úpadcu popiera opodstatnenosť nároku žalobcu na sumu 780 000,- Sk a 31 200,- Sk. Žalobca nárok na úhradu sumy 780 000,- Sk. odôvodnil uzatvorením zmluvy o sprostredkovaní podľa § 642 a nasl. Obchodného zákonníka medzi C. H., a.s. a žalobcom dňa 01. 04. 1997. Súd dospel k záveru, že táto zmluva bola platne uzavretá, bola v nej dohodnutá aj jednoznačne výška provízie pre prípad obstarania zákazky „X.“. V konaní nebolo sporné, že žalovaný zákazku realizácie, X.“ získal. Z platne uzavretej zmluvy vyplýva, že pokiaľ žalovaný realizáciu zákazky „X.“ získal, patrí mu dohodnutá provízia. Nesporné je, že zmluvu o sprostredkovaní zmluvného vzťahu uzavreli po tom, ako sa žalovaný do verejnej súťaže prihlásil, zrejme výsledok

verejnej súťaže nebol žalovanému známy. V platne uzavretej zmluve podmienkou pre priznanie provízie nebola stanovená podmienka preukázania vynaložených nákladov spojených s úspešnou sprostredkovateľskou činnosťou. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobcovi prináleží provízia vo výške 780 000,- Sk, a preto je oprávnená pohľadávka žalobcu v sume 780 000,- Sk. Z toho vyplýva aj oprávnenosť pohľadávky vo výške 31 200,- Sk, ktorá predstavuje zaplatený súdny poplatok za podanie žaloby. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Košiciach určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 811 200,- Sk, je oprávnená ako pohľadávka prvej triedy. O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Vychádzajúc z dôvodne podanej časti žaloby o určenie pravosti 811 200,- Sk a časti podanej, nedôvodné súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný podaním zo dňa 13. 08. 2007. Podľa jeho názoru rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odôvodnení predmetného rozsudku súd uviedol, že sprostredkovateľská zmluva bola platne uzavretá. K uvedenému záveru súd dospel aj napriek skutočnosti, že z výpisu z Obchodného registra úpadcu vyplýva, že písomnosti, ktoré zakladajú práva a povinnosti spoločnosti, podpisujú spoločne vždy dvaja členovia predstavenstva a to predseda a podpredseda, alebo predseda a člen predstavenstva, alebo podpredseda a člen predstavenstva a to tak, že k písanému, alebo tlačenému názvu spoločnosti, pripoja svoje vlastnoručné podpisy. Predmetnú zmluvu o sprostredkovaní za záujemcu (úpadcu), nepodpísal aj predseda predstavenstva I.. Z uvedeného dôvodu je predmetná zmluva o sprostredkovaní absolútne neplatná. Súd dospel k záveru, že v platne uzatvorenej zmluve podmienkou pre priznanie provízie, nebola stanovená podmienka preukázania vynaložených nákladov spojených s úspešnou sprostredkovateľskou činnosťou a na základe toho k záveru, že žalobcovi provízia prináleží. V zmluve o sprostredkovaní sa žalobca zaviazal realizovať sprostredkovanie pri uzatvorení zmluvy o dielo medzi záujemcom a partnerom, ktorej predmetom budú stavebné práce v tuzemsku v hodnote 26 000 000,- Sk. Úpadca nemá žiadnu vedomosť, ani mu žalobca nikdy nedoložil žiadne dôkazy o tom, že pre úpadcu zabezpečil uzavretie zmluvy o dielo, s konkrétnym objednávateľom, ani uzavretie takejto zmluvy nesprostredkoval. Dôkazy preukazujúce sprostredkovateľskú činnosť žalobcu neobsahuje ani konkurzná prihláška žalobcu a také dôkazy neboli žalobcom predložené ani počas konania pred prvostupňovým súdom. Z uvedeného dôvodu žalobcovi nárok na províziu nevzniká. Nárok žalobcu je neopodstatnený aj z dôvodu, že žaloba si svoju pohľadávku neprihlásil

v lehote ustanovenej zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, t. j. v lehote 60 dní od vyhlásenia konkurzu, resp. najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania. Konkurzná prihláška žalobcu bola súdu doručená, resp. došla súdu až po skončení prieskumného pojednávania. Z ust. § 13 ods. 2 vyššie uvedeného zákona vyplýva, že na nároky veriteľov, ktoré neboli včas prihlásené, sa nebude brať v konkurze zreteľ. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. 06. 2007, sp. zn. 2Cbi/89/2004 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15. októbra 2008 bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je právo na určenie pravosti pohľadávky vo výške 811 200,-- Sk pozostávajúcej zo sumy 780 000,-- Sk a 31 200,-- Sk súdneho poplatku. Odvolací súd v rozsudku č.k. 4 Obo 180/2006 zo dňa 20. marca 2007 sa stotožnil s názorom vysloveným prvostupňovým súdom, že sprostredkovateľská zmluva bola platne uzavretá, ako aj výška provízie jednoznačne dojednaná pre prípad obstarania zákazky „X.“. Najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozsudku konštatoval, že sporné nie je ani to, že žalovaný zákazku realizáciu „X.“, získal. Z platne uzavretej zmluvy vyplýva, že pokiaľ žalovaný realizáciu zákazky „X.“ získa, patrí mu dohodnutá provízia. Nesporné je, že zmluvu o sprostredkovaní účastníci zmluvného vzťahu uzavreli potom, ako sa žalovaný do verejnej súťaže prihlásil. V platne uzavretej sprostredkovateľskej zmluve podmienkou pre priznanie provízie, nebola stanovená podmienka preukázanie vynaložených nákladov spojených s úspešnou sprostredkovateľskou činnosťou.

Zo zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 05. 08. 2002 (č.l. 54) vyplýva, že správca konkurznej podstaty poprel, celý uplatnený nárok veriteľa č. 228 P. z dôvodov uvedených v zozname. Podľa evidenčného listu prihlášky veriteľa č. 228, ktorou si prihlásil pohľadávku v sume 1 550 400,-- Sk správca konkurznej podstaty úpadcu v poznámke uviedol, že prihláška nespĺňa náležitosti v zmysle ZKV. Uplatnený nárok sa opiera o neplatnú zmluvu. Krajský súd v Košiciach vyzval žalobcu dňa 19. 02. 2004, aby si pravosť pohľadávky, jej výšku a poradie, uplatnil určovacou žalobou na Krajskom súde

v Košiciach, vzhľadom na to, že správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní poprel jeho prihlásenú pohľadávku. Upozornil ho, že lehota na podanie žaloby na súd, je jeden mesiac od obdržania výzvy súdu. Žalobca podal predmetnú žalobu dňa 19. 03. 2004, t. j. v lehote, preto námietka žalovaného o oneskorenom doručení prihlášky žalobcom na súd je neopodstatnená.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že predmetnú sprostredkovateľskú zmluvu nepodpísali dvaja členovia predstavenstva, a preto je predmetná zmluva absolútne neplatná, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ust. § 35 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 266 Obchodného zákonníka, a tak, ako už konštatoval vo svojom rozhodnutí č.k. 4 Obo 180/2006 dňa 20. 03. 2007, považuje zmluvu o sprostredkovaní, uzavretú medzi žalobcom a úpadcom, za platnú, pretože nemôže sa dovolávať neplatnosti ten, ktorý sám neplatnosť spôsobil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil, ani nevyčíslil podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 03. marca 2009

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková